

Németh Zoltán

Maradék

*Van olyan test, nem használtam,
Használni való, nem volt az enyém.
Azt akartad, hogy használjam,
De csak akkor, ha nem akartam,
És azt akartad, hogy ne használjam,
De csak akkor, ha akartam:
Ez volt létezésünk logikája.
Mire végigolvastuk a könyvet,
Amit közösen írtunk,
Már rájöttünk,
Nem a mi nyelvünkön íródott.
Egy könyv, ami két testté hull szét.
De túl sokat foglalkoztunk azzal,
Hogy megbeszéljük a partitúrát,
Amit egy távoli helyen írtak nekünk
Nem érteni.
És innét nézve világos minden
Későbbi közös öröm, boldogság, béke.*

Zihál

*Amit akkor mondtál,
Amikor kimondott szavaidban még én voltam,
Azt nem értettem.
Csak mentem boldogan a vereség felé,
Szavakon lépegetve,
Elhagyva mindent,
Amit jelentenek.
Most egész más történetet mesélsz,
Szavak nélkül, némán.
Nem vagyok bennük.
Ezt már értem.*